

азъ виждамъ правдата, отъ която всички кринове свѣтятъ. Тъ сѫ разумни сѫщества и знаятъ да говорятъ. Но царскиятъ синъ не е знаялъ още езика на крина, не е знаялъ езика на вензитѣ. А „вензи“ знаете ли какво значи? — Съединение съ Бога, или обединение съ него, или, както го назватъ източните народи — какъ го назватъ тѣ? Една дума, въ която душата се поглъща, потопява въ Божеството — Нирвана. Нѣкой ще каже: „Какъ да се погълна въ Бога?“ Не поглъщане тъй, както вие мислите. Ако влѣзете прѣзъ нѣкоя хубава врата въ нѣкой хубавъ палатъ, то е поглъщане, вие ще се изгубите вътре; но вие се изгубвате, за да може да разберете великиятъ тайни, които сѫ скрити въ него. И човѣкъ трѣбва да влѣзе въ този божественъ свѣтъ, за да може да разбере дълбокия смисълъ. Само по този начинъ той ще разбере, защо е слѣзълъ на земята.

Слѣдователно, праведниятъ нѣма никога да каже: „Ти не ме обичашъ“. Праведниятъ нѣма никога право да каже: „Ти си грѣшанъ“. Но вие ще въразите: „Нали Господъ ще сѫди свѣта?“ Ама че свѣтътъ и сега се сѫди. Ако азъ тегля кибрита и има двѣ свѣщи, и едната се запали и гори, а другата не гори, присѫдата е произнесена вече: Ще кажа: едната свѣща гори, а другата не гори. Защо? — Трѣбва да има причина: може въ фитила да има нѣщо, или въ самия восъкъ да има нѣщо, но все има причина. Като говоря тъй, разбирамъ: всички други могатъ да бѫдатъ праведни и да издаватъ свѣтлина. А душа, която не иска да свѣти, е душа, която се бори съ Бога. Такава борба е ималъ единъ отъ видните представители на Израилъ — Яковъ. Като се е връщалъ при баща си, той цѣла нощ се е борилъ съ Бога. Най-послѣ този неизвѣстниятъ го бутналъ въ бедрото, и той охромѣлъ. Сега всички се борите съ Господа. Вие искате да го заставите да ви даде всичко въ този свѣтъ, каквото вие искате. Казвамъ: било ли е врѣме, когато Господъ да не е давалъ